

Vámos György: D'Artagnan az MSZP-ben

2014 április 26. Flag

Szöveg méret

90

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

A megsemmisítő vereség után Mesterházy újra d'Artagnan-külsőt öltött. Előbb-utóbb a három testőrt is megtalálja maga mellé – illetve egy talán már meg is van: Molnár Zsolt.

Az a Molnár Zsolt, akit a választások előtti híradókban láthattunk, ahogy az újságírók hada elől rossz irányba fut.

A másik két testvér szerepét talán a két Harangozó tölthetné be, de a kiválasztást bízunk inkább pozíciójához görcsösen ragaszkodó Mesterházyra. Közben az MSZP környezetéből egyre furcsább és furcsább hírek kapnak szárnyra. Hallani, hogy a párt lemondana a főpolgármester-jelölésről, ugyanakkor próbálja felvenni a kapcsolatot az LMP-vel, pedig Schiffer András egyértelműsítette: erről szó sem lehet!

Nem tudjuk, hogy pontosan mennyi az MSZP adóssága, hogy valóban üres-e a kassza, de azt hiszem, ez lényegtelen is, hiszen a pártfinanszírozást az egyszeres földi halandó úgysem érti. A milliárdos összegek léte avagy nemléte, a szociális érzékkel nem bíró, önmagukat ugyan szocialistának nevező Jókai utcaiak számára elhanyagolható tényező. Legalább azt tudnánk, hogy mi lett Simon Gáborral.

Simon Gábor nem egy egyszeri, hétköznapi párttag volt, mint az az egykori nyolcszázézer az MSZMP-ben, akik csak úgy egyszerre eltűntek, felszívódtak, más pártokhoz igazoltak, arcukat váltottak. Simon Gábor nem egy volt a sok közül. Ha valóban igaz, hogy kétmilliárd forint a párt adóssága, meg kellene keresni azt, aki felelős ezért, és ki kellene deríteni, hol a vagyon. Az MSZP nem osztogatott ingyenebédet a Jókai utcában, pedig tulajdonképpen megtehetette volna. 2002-től 2010-ig nyolc év állt rendelkezésére a szocialista pártnak, hogy felépítsen magának egy médiahálózatot. Nem sikerült. Nyolc év állt a rendelkezésükre, hogy enyhítsék, sőt szó szerint megoldják a devizahitelek problémáját, de nem tették. Holott pontosan tudták, hogy milyen veszély leselkedik a devizában eladósodott állampolgárokra. A nemszoci szocik mindentől menekülni akarnak, ami őket a múltjukra emlékeztetheti.

Sokan vannak olyanok a nagy öregek között, akik nyugodtan maradhattak volna a választásokig. Kár volt elküldeni őket, hiszen legalább értettek a politizáláshoz, ismerték a politikai közélet minden csínját-bíjját, még akkor is, ha nem is mindig mindenki ízlése szerint cselekedtek. A Köztársaság téri pártház eladása után végleg szakítani

akartak az MSZP-s múlttal, és belehajszolták magukat abba, hogy ?k már szociáldemokraták. Megmagyarázhatatlan a 2010-es megsemmisít? vereség után ez az újabb, és még el?ttünk van két újabb választás, az európai parlamenti és az önkormányzati. Az áprilisi bukásért is felesleges volt a nagy csinnadratta. Kár volt, immár másodszor, a haza megment?jének szerepében feltüntetni Bajnai Gordont, és Mesterháznak már ott, a m?szaki egyetem el?tti színpadon annyit kellett volna csak mondania: Hölgyeim és uraim, féltékeny vagyok az „összefogásra”, köszönöm, hogy idefáradtak, de én most itt lemondok, és átadom a terepet a hozzáért?knek.

De esze ágában sem volt lemondani, hiszen elhitte magának, hogy az MSZP akár még egyedül is nyerhet. Közben mégis sokan reménykedtek a sikerben, pedig a Milla-féle tömeg egyre jobban zsugorodott, majd elkezdtek alkudozni, és megkezd?dött a „húzd meg-ereszd meg”: Gyurcsánnyal vagy nélküle? Ki emlékszik már Déri Balázsra meg a bajai történetre?

A végeredmény számít: a „kormányváltók” buk fence. A minap végigautóztam a Jókai utcai székház el?tt, ahol egymás mellett sorakoztak a drága autók, Audik, VW Passatok. Mib?l és minek? Miért érdemel egyáltalán ezután a szerencsétlen kimenetel?, bukott választás után a párt vezet?je akár csak egy rollert is? Sokkal jobban járt volna az MSZP, ha a választás éjszakáján lemondhatja Mesterházyt, és, mondjuk, Kunhalmi Ágneszt megválasztja a megüresedett posztra. Mára ott tartanak, hogy egy Horváth Csabáról is képesek lennének lemondani, ami azért mégiscsak furcsa. A következ? parlament MSZP-s listáját nézve, megállapítható, hogy sokan elt?ntek. Hová lett például a pogácsaev? Sz?cs Erika? Tud róla valaki valamit? Elt?nt Ron Werber is, aki szakmájában nemzetközileg elismert profinak számít. Nem valószínű, hogy megfutamodott, vagy megijedt saját árnyékától, és ezért távozott az országból.

A fogaskerékbe nem homokszemek, hanem inkább k?darabok kerültek, amelyeket még neki sem sikerült összezúznia. A választási küzdelem végére Mesterházy már egészen belelendült, az operaház el?tt papír nélkül mondta el magabiztos beszédét. Akik ott voltak, az a sok ezer ember, azért mentek el, mert bíztak az összefogásban, ami már csak Fodor Gábor számára hozott sikert. Fodor szinte Bibó örökösének tekinti magát, a különbség csak annyi, hogy Bibót követ?k és szimpatizánsok vették körül, Fodor viszont magányosan vívja harcát. Tudomásul kell venni, hogy Magyarországon, ameddig a szociálisan érzékeny, igazi baloldaliság nem tér vissza, addig ez a társulat mindenre alkalmatlan. Hiába váltogatták egymás után a különböz? szóviv?ket, cserélgették a neveket.

Érezniük kellett volna, hogy program nélkül, perspektíva nélkül, kizárólag a Fidesz rendszeres szidásával nem lehet nyerni.

Bécs kétszázötven kilométerre van Pestt?l. Még Mesterházy is biztosan hallott Franz Vranitzkyt?l, aki 1997 januárjában önként mondott le a kancellári tisztségér?l. Sok éven keresztül biztos kézzel irányította Ausztriát, az általa vezetett szociáldemokrata párt munkálkodása révén az osztrákok biztonságban élhettek. Végül egy kellemetlen helyzet miatt, amelyben nem is Vranitzky volt egyértelm?en a felel?s, azonnal távozott posztjáról.

Vámos György - magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájukkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló
